त्रय घेडिशोऽनुवाकः।

- (१) अन्नहीमप्रकार विशेषः पञ्चदशेभिहितः। तत्र मन्त्रविधानायाद्यन्तावनुवाका मञ्जेपेण व्याख्याता। अय वाखशे तावेव विकरेण व्याख्यायेते। तत्रादी तद्व्याख्यानापयुक्तं
 प्रसीति। "प्रजापतिं वा एष देप्पतीत्याज्ञः। योऽयमेधेन यजत दति। अथा आजः। मर्व्याण स्तानीतिः दति। 'यः'
 अश्वमेधयाजी, म 'एषः' 'प्रजापतिं चतुर्मुखम्, 'देप्पति' प्राप्तुमिच्छति, 'दति' एवं, केचिद्भिज्ञाः 'श्राज्ञः'। श्रिप चान्य
 एवमाज्ञः, न केवलं प्रजापतिप्राप्तिरश्वमेधस्य फलं किन्तु
 मर्व्यस्तप्राप्तिरिति। श्रता जगित यद्यदेकलादिमञ्चाविशिष्टं
 वस्तु तन्तत्प्राप्तये तत्र मञ्चाहोम दत्यिभप्रायः॥
- (२) तत्र प्रथममन्त्रस्य प्रजापितप्राप्तिहेतुतां दर्भयित। "एकसी खाहेत्याह। प्रजापितर्वा एकः। तमेवाप्ताति" दित। निह दितीयः प्रजापितः किस्यदस्ति, तथा सत्यनेकेश्वरत-प्रसङ्गात्। ततः प्रजापतेरेकत्वात्तेन मन्त्रेण तमेव प्राप्नोति॥
- (३) तिस्मननुवाके सङ्घाविश्वेषा त्रानुपूर्व्येणासाताः, तदानुपूर्वे प्रशंसति। "एकसौ खाद्दा द्दाभ्याः खाद्देव्यभिपूर्वमाज्ञतीर्जृद्दोति। त्रभिपूर्वमेव सुवगं लोकमेति" दति।
 एकदि चित्रतः पञ्चादिक्रमेण यदानुपूर्व्ये तत् 'त्रभिपूर्वम्',
 दत्युच्यते। तदेवेदादक्तमेकसौ खाद्दा द्दाभ्यां खाद्देति
 प्रदर्शितं। एवंविधक्रमद्दोमेन भागानुपूर्व्या युक्ता यः खर्गसं
 प्राप्नीति॥